



Να πέσουν τα τείχη που αποκλείουν τη θάλασσα

Ελεύθερες παραλίες για τους πολίτες επιδιώκει το ΤΕΕ, το οποίο, σε συνεργασία με άλλους επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς, καταβάλλει προσπάθειες ώστε να γίνουν φέτος ουσιαστικές ενέργειες για την άρση των παρανομιών στις ακτές, όχι μόνον της Αττικής, αλλά όλης της χώρας. Να πέσουν τα συρματοπλέγματα και οι μάντρες, που κόβουν το δρόμο προς τις ακτές και να κατεδαφιστούν οι αυθαίρετες κατασκευές, δηλαδή να εφαρμοστούν στην πράξη τα πρωτόκολλα κατεδάφισης όπου υπάρχουν, σε πρώτη φάση, και στη συνέχεια να ελεγχθούν ως προς τη νομιμότητά τους οι υφιστάμενες χρήσεις στις παραλίες της Αττικής και όλης της χώρας.

Προς την κατεύθυνση αυτή υπάρχει συνεργασία

με τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, **Γ. Σανιδά**, και με τον Εισαγγελέα Περιβάλλοντος, **Π. Παναγιωτόπουλο**, ο οποίος ζήτησε τη συνδρομή του ΤΕΕ, προκειμένου, αφού επιλεγούν πιλοτικά τρεις με τέσσερις παραλιακοί δήμοι, να διερευνηθούν πιθανές παρανομίες και να γίνουν οι νόμιμες ενέργειες, ώστε να κατεδαφιστούν αυθαίρετες κατασκευές, που εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στις ακτές.

«Η κινητοποίηση των επιστημονικών φορέων δεν αφορά μόνο την προστασία του δημόσιου χαρακτήρα των ακτών της Αττικής, αλλά και ολόκληρης της χώρας, που σήμερα περιφράσσονται παρανόμως, με αποφάσεις στο όνομα της ανάπτυξης, που προσκρούουν στο Σύνταγμα» τόνισε ο Πρόεδρος του ΤΕΕ, **Γιάννης Αλαβάνος**.

της **ΒΑΣΩΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**

Κορυφώνεται η πρωτοβουλία του ΤΕΕ

Το ΤΕΕ εκτιμά ότι ο παράκτιος χώρος αποτελεί πολύτιμο φυσικό πόρο και η αναγκαιότητα συνετής χρήσης του έχει αναδειχθεί από πλήθος διεθνών οργανισμών, όπως UNEP του ΟΗΕ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρώπης, κ.ά., που υποδεικνύουν μεθόδους ολοκληρωμένης και αειφόρου διαχείρισης.

Η ελεύθερη πρόσβαση στον αιγιαλό και ο κοινόχρηστος χαρακτήρας της ζώνης της παραλίας είναι συνταγματικά και θεσμικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των πολιτών, σύμφωνα με το νόμο 2971/2001 και το ΠΔ 254/2004 για τις χρήσεις στο παράκτιο μέτωπο του Σαρωνικού, το οποίο παραμένει για χρόνια ανεφάρμοστο.

Τα προβλήματα του παράκτιου μητροπολιτικού χώρου στην Αθήνα, όπως διαπιστώνει το ΤΕΕ, πηγάζουν κυρίως από διαχειριστικές αδυναμίες ή σκοπιμότητες, από έλλειψη συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ των συναρμόδιων φορέων και από αντιφάσεις, ασάφειες και επικαλύψεις της νομοθεσίας.

Σημαντική έκταση στον παράκτιο χώρο του Σαρωνικού έχει καταπατηθεί από νομότυπες ή και αυθαίρετες δραστηριότητες, με κατάληψη και εκμετάλλευση από ιδιώτες.

Συχνά οι παραλίες αντιμετωπίζονται ως εμπορικά αγαθά, με μεγαλύτερο εκμισθωτή το Δημόσιο, ενώ η Τοπική Αυτοδιοίκηση διεκδικεί την ελεύθερη χρήση των ακτών, αλλά δύσκολα μπορεί να τις προστατέψει. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στον καθορισμό του αιγιαλού και των χρήσεων, που αναπτύσσονται σε αυτόν, εμπλέκονται 11 υπουργεία, 7 δημόσιες υπηρεσίες και 6 εταιρείες του Δημοσίου, δηλαδή συνολικά 24 φορείς του Δημοσίου. Η πολυαρχία αυτή από μόνη της δημιουργεί χαστικές καταστάσεις στον έλεγχο των χρήσεων γης.

Με στόχο την ανάκτηση των α-

κτών, υπεγράφη πρόσφατα μνημόνιο συνεργασίας για το περιβάλλον του Λεκανοπεδίου, το οποίο αναφέρεται στην προστασία των ελεύθερων χώρων που έχουν απομείνει και στη διεκδίκηση της ελεύθερης πρόσβασης στις παραλίες.

Το μνημόνιο υπογράφουν οι πρόεδροι και οι πρυτάνεις των εξής φορέων: Υπερνομαρχία Αθηνών - Πειραιώς, Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, ΑΔΕΔΥ, Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, Εργατικό Κέντρο Αθήνας, Εργατικό Κέντρο Πειραιά.

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ, **Γιάννης Αλαβάνος**, με επιστολή του προς την πρόεδρο του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, **Αικατερίνη Συκιανάκη**, έχει ζητήσει συνεργασία για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων του παράκτιου μετώπου.

Ξεκινούν έλεγχοι

Ελέγχους σε παραλίες της Αττικής, προκειμένου να εντοπιστούν αυθαιρεσίες, που εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών, θα διενεργήσει το επόμενο διάστημα ο εισαγγελέας Περιβάλλοντος, **Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος**.

Ο εισαγγελέας προγραμματίζει εφόδους στις παραλίες από τον Φλοίσβο έως την Κερατέα, με τη συνδρομή των αρμόδιων νομαρχιών, 15 δήμων, του ΤΕΕ και της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου.

Ο κ. Παναγιωτόπουλος, έχει στα χέρια του χαρτογράφηση της περιοχής από την οποία προκύπτουν παρατυπίες στην τήρηση των νόμων για τους αιγιαλούς.

Παράλληλα, μελετά μισθωτήριες συμβάσεις παραχώρησης αιγιαλών, ώστε να εντοπίσει εάν από πλευράς των αρμόδιων φορέων τη-

ρούνται οι διατάξεις του νόμου.

Εφόσον διαπιστώνεται παράβαση του νόμου, θα σχηματίζεται κατά περίπτωση δικογραφία και θα προχωρούν αμέσως όλες οι διαδικασίες, όπως το ξήλωμα αυθαίρετων κατασκευών.

Τι προβλέπει ο νόμος

Ο ισχύων νόμος 2971/2001 αναφέρεται ρητά στο δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης του κοινού στον αιγιαλό και την παραλία. Αλλά και ο

επιπαγή του νόμου (άρθ. 2 Ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» σε συνδυασμό με τα άρθρα 967 και 970 ΑΚ) κοινόχρηστο πράγμα, που ανήκει στο Δημόσιο, και τελεί υπό την προστασία και διαχείρισή του. Ανήκει στη φυσική δημόσια κτήση και καταλαμβάνεται από τη συνταγματική προστασία του περιβάλλοντος (άρθ. 24 Σ). Η δημιουργούμενη με πράξη της πολιτείας παραλία είναι και αυτή κοινόχρηστη (άρθ. 2 Ν.



παιαίτερος νόμος 2344/1940, περιείχε ρυθμίσεις για το ζήτημα των χρήσεων και του προορισμού του αιγιαλού και της παραλίας, καθώς και των δικαιωμάτων του κοινού επ' αυτών, που δεν διαφοροποιούνται από το νέο νόμο (2971/2001).

Η νομολογία συνδυάζεται και με τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα, που αναγνωρίζουν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας. Επίσης, παρατίθεται νομολογία επί των διατάξεων του ΑΚ, σχετικών με το προστατευτικό πλαίσιο του δικαιώματος των ιδιωτών επί των ως άνω κοινόχρηστων, ως έκφραση του δικαιώματος στην προσωπικότητά τους. Ειδικότερα:

- Ο αιγιαλός αποτελεί κατά ρητή

2971/2001, ΑΠ 776/1978, ΑΠ 205/1960), τελεί δε υπό το αυτό νομικό καθεστώς με τον αιγιαλό, όσον αφορά τη διαχείριση και εκμετάλλευση αυτής ως δημόσιου κτήματος. Υπό το ισχύον δίκαιο δεν είναι δυνατή η εκποίηση ή κατά άλλον τρόπο απόκτηση κυριότητας επί του αιγιαλού και της παραλίας, αναγνωρίζεται δε μόνο η δυνατότητα παραχώρησης επ' αυτών ιδιαίτερων δικαιωμάτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 970 ΑΚ.

• Στο πλαίσιο του Ν. 2971/2001 προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας (άρθ. 13) και απλής χρήσης αυτών για εκτέλεση τεχνικών έργων (άρθ. 14) υπό τις προβλεπόμενες στις διατάξεις αυτές διαδικασίες και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, που τείνουν σε κά-



θε περίπτωση στη μη αλλοίωση ή μεταβολή του κοινόχρηστου χαρακτήρα και προορισμού τους και στην εξασφάλιση της ελεύθερης και ακώλυτης πρόσβασης του κοινού σε αυτές (βλ. άρθρ. 2 παρ. 3), (Γνωμ. ΝΣΚ 49/2003, ΣτΕ 3346/1999, 571/1999, 327/1999, 387/1999, 2993/1998, 3146/1998, 4807/1984, 2188/1982).

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 13 ως απλή χρήση του αιγιαλού και της παραλίας νοείται κάθε χρήση, εφόσον με αυτή δεν παραβιάζεται ο προορισμός τους ως κοινόχρηστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση στη φυσική μορφολογία τους και τα βιοτικά τους στοιχεία. Επιπρόσθετα, κατά τη ρητή επιπαγή τής παρ. 3 του άρθρου 15 του ίδιου νόμου η αξιοποίηση του αιγιαλού και της παραλίας κατά τους ανωτέρω τρόπους «πρέπει να εξασφαλίζει και να μην εμποδίζει την ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών στην παραλία και τον αιγιαλό, εκτός αν τούτο επιβάλλεται για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας, προστασίας αρχαίων, του περιβάλλοντος ή της δημόσιας υγείας». Τέλος, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 15 απαγορεύεται η παραχώρηση της αποκλειστικής χρήσης του αιγιαλού και της παραλίας, εκτός αν τούτο επιβάλλεται για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας και

προστασίας αρχαίων.

Οι σχετικές παραχωρητήριες πράξεις για απλή χρήση αιγιαλού και παραλίας αποτελούν διοικητικές πράξεις, που εκδίδονται κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας υποκειμένες σε προσβολή με αίτηση ακυρώσεως από κάθε τρίτον του οποίου περιορίζεται από τη χορήγηση άδειας το δικαίωμα χρήσεως του κοινόχρηστου (Γνωμοδότηση ΝΣΚ 489/2002, ΣτΕ 1708/1995, ΣτΕ 2696/1980).

Παράλληλα, ενόψει του χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας ως κοινόχρηστων πραγμάτων και του κατά νόμο προορισμού τους, κάθε ιδιώτης, ο οποίος παρεμποδίζεται στη χρήση και απόλαυσή τους, νομιμοποιείται δυνάμει της διάταξης του άρθρου 57 ΑΚ στο πλαίσιο προστασίας του δικαιώματός στην προσωπικότητά του, να αξιώσει δικαστικά την άρση της σχετικής προσβολής, την παράλειψή της στο μέλλον, ενδεχομένως δε υπό προϋποθέσεις την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (άρθρ. 59 ΑΚ) (βλ. ΠΠρΑθ 29/2007, ΠΠρΝαυπλ 421/2005, ΕιρΟδ. 34/1998).

Το ΠΔ του 2004

Το Προεδρικό Διάταγμα της 5ης Μαρτίου 2004, το οποίο καθόρισε για πρώτη φορά τις χρήσεις γης και ως εκ τούτου κανόνες για την προστασία της παραλιακής ζώνης του

Σαρωνικού μήκους 40 χιλιομέτρων, από το Φάληρο ως την Αγία Μαρίνα Κορωπίου, δεν έχει τεθεί ακόμη σε εφαρμογή.

Το διάταγμα θεσπίζει μέτρα για την παράκτια ζώνη των περίπου 7.000 στρεμμάτων, όπως:

- Απομάκρυνση ή μετεγκατάσταση των απαγορευμένων χρήσεων των αυθαίρετων κατασκευών και των παρανόμων περιφράξεων.
- Αύξηση των προστίμων και γενικά των κυρώσεων από τις παρανομίες.
- Τήρηση των προβλεπόμενων από ειδικές διατάξεις (ΚΥΑ) διαδικασιών για σφράγιση των παράνομων λειτουργούντων καταστημάτων.
- Ενεργοποίηση των φορέων που αναλαμβάνουν την ακευδάφιση των αυθαίρετων με την υποστήριξη των άλλων συναρμοδίων.
- Εκπόνηση των μελετών διαμόρφωσης και αισθητικής αναβάθμισης και έγκρισή τους από τα αρμόδια όργανα.
- Ενεργοποίηση των προβλεπόμενων δομών παρακολούθησης

της εφαρμογής ανά Δήμο, με συμμετοχή όλων των συναρμοδίων Δημοσίων και Αυτοδιοικητικών Οργάνων και των κοινωνικών φορέων (ΔΣΑ, ΤΕΕ, τοπικοί φορείς).

- Εξασφάλιση κοινωνικού ελέγχου στη λειτουργία των εγκατεστημένων χρήσεων, κυρίως αυτών που λειτουργούν από τον ιδιωτικό τομέα.
- Κατάργηση όλων των νυκτερινών κέντρων και των εγκαταστάσεων μηχανοκίνητου αθλητισμού (καρτ, μοτοκρός, τζετ σκι, κλπ.). Οι επιχειρήσεις που λειτουργούν με νόμιμη άδεια έχουν περιθώριο πέντε ετών για να μεταφερθούν σε άλλες περιοχές, Όσες λειτουργούν παράνομα έπρεπε να κλείσουν αμέσως. Ειδικά για τα κέντρα που βρίσκονται στον Άγιο Κοσμά η προθεσμία έληξε το 2006.
- Αφαίρεση των περιφράξεων σε όλες τις ελεύθερες ακτές. Η ρύθμιση δεν αφορά τις οργανωμένες πλαζ δημοσίου συμφέροντος.

αποστατήρες σιδηροπλισμού
FERAFIX
για να κοιμάστε ήσυχοι τα βράδια

ΤΟ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΟ στήριγμα του σιδηροπλισμού. Η σιγουριά για τον Μηχανικό και τον Κατασκευαστή.

►ΣΙΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ ΜΕ ΜΠΕΤΟΝ-ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.
 ►ΕΓΓΥΗΗ ΜΗ-ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΚΗΣ / ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ.
 ►ΑΣΕΠΕΡΑΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ.
 ►ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΘΕ ΒΕΡΓΑΣ ΚΑΙ ΔΕΤΜΙΑΣΑΣ.
 ►ΚΑΒΕΤΕΣ ΚΑΙ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΘΕΦΥΡΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ.
 ►ΤΕΛΕΙΑ ΔΙΕΥΣΗ ΣΚΥΡΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗ-ΜΑΒΡΟΣΗ ΤΟΥ ΟΠΛΙΣΜΟΥ.
 ►ΣΗΜΕΙΑΚΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΚΛΩΝΥΠΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΟΔΙΑ.
 ►ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ, ΔΗΛΗΧΩΡΙΣΗ, ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΣΜΟΣ.
 ►ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

Σε μία σημαντική επένδυση στην κατασκευή, όπως είναι ο σιδηρός οπλισμός, υπάρχει ένα πολύ αποδοτικό, καθιερωμένο και εμπειρογνώμο απεριόριστη συνιστάμε που την κάνει να είναι αποτελεσματική, με όμοιο ο σιδηρός οπλισμός να βρίσκεται στη σωστή θέση μέσα στο σκυρόδεμα και να λειτουργεί σωστά με τη μπετόν. Ο Αποστατήρας Σιδηροπλισμού FERAFIX εξασφαλίζει, με χαμηλό κόστος, τη σωστή κατασκευή και λειτουργία κάθε σημείου του οπλισμού και αποτρέπει ρίσκα βασικών κατασκευαστικών και συστασιακών λαθών και παραλήψεων. Ο Γενικός Αποστατήρας Οπλισμού FERAFIX από την εταιρεία-πρωτοπόρο του κλάδου, ΑΚΤΕΝΑ διατίθεται σε όλη την χώρα μέσω του δικτύου μας.

ΚΑΛΕΣΤΕ ΜΑΣ ΣΤΟ 2109943520 ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΩΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΔΙΑΒΑΣΗΣ.

AKTENA: MARKET LEADER
 Εδρα: Λεωφ. Βουλιαγμένης 8, Ζωζώτα 3, Αθήνα 16341
 Τηλ. Κέντρο: 2109943520, Fax: 2109943521,
 ferafix@aktena.com - www.aktena.com - www.apostatires.gr

ISO 9001

Επανερχονται και πάλι με την ίδια οξυμένη τα θέματα της προστασίας των ακτών και της ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών σε αυτές. Θυμόμαστε πολύ καλά την πρωτοβουλία του Δήμου Ελληνικού πέρυσι να απαλλάξει την παραλία από τα δεσμά της και να την παραδώσει στους πολίτες της περιοχής, καθώς και τα γεγονότα που ακολούθησαν με τις δηλώσεις συμπάρτασης από όλους τους φορείς.

Ο αγώνας όμως αυτός

κώρα με 16.000 χλμ.ακτές, δεν έγινε ποτέ και οι άναρχες παρεμβάσεις με τις γνωστές παρακωρήσεις ιδιαίτερα στους ιδιώτες συνεχίζονται. Συμπλέοντας ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έδωσαν τη δυνατότητα στην «ΕΤΑ ΑΕ» και στα «Τουριστικά Ακίνητα ΑΕ», εκτός θεσμικού πλαισίου, εκτός περιβαλλοντικής και πολεοδομικής νομοθεσίας να αξιοποιούν και παραλιακές ζώνες και να τις μετατρέπουν σε ιδιωτικές επιχειρηματικές ζώνες.

Μπορεί μπροστά στην

Να ανοίξουν όλες οι παραλιακές ζώνες

της **ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ**

πρέπει να συνεχισθεί απέναντι στη λογική της εμπορευματοποίησης των φυσικών δημόσιων αγαθών και την προσήλωση σε μοντέλα επιχειρηματικής διαχείρισης. Διότι παρόλο που το 2001 με αγώνα καταφέραμε να διατηρηθεί στο Ν. 2971 η διάταξη ότι «ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παράκτια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται και ότι κύριος προορισμός τους είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές», βούληση για την εφαρμογή του νόμου δεν υπήρξε. Η οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας από το Κτηματολόγιο σε μια

αγανάκτηση των πολιτών και τις πρωτοβουλίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των φορέων πολλοί από τους υπευθύνους να δέχονται ότι η πρόσβαση στην παραλία ως φυσικό αγαθό είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα για όλους τους πολίτες, κανένα όμως ουσιαστικό μέτρο δεν έχουν πάρει για να διασφαλίσουν το δικαίωμα αυτό, ώστε να απαλλαγούν οι παραλίες από άναρχες κατασκευές, κερδοσκοπική διαχείριση, μόλυνση και επιβάρυνση του περιβάλλοντος και παράλληλα να προωθηθεί το εύλογο αίτημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να της αποδοθούν οι παραλιακές ζώνες, μέσω ενός αυστηρού πλαισίου για τη διαχείριση και την προστασία τους.

Οι επιστημονικοί φορείς, όπως το ΤΕΕ, ο ΔΣΑ και ο ΙΣΑ, καθώς και φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συγκρότησαν πέρυσι Συντονιστική Επιτροπή, που αγωνίζεται και αναλαμβάνει πρωτοβουλίες ενάντια στα «τείχη» που υψώνονται και μπλοκάρουν την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών στις ακτές.

Οι πρωτοβουλίες συνεχίζονται και εφέτος και ελπίζεται ότι θα πέσουν τα τείχη σε ορισμένες παραλίες της Αττικής.

Το πρόγραμμα των πρωτοβουλιών για την άρση των παρανομιών στις α-



Το ιστορικό της πρωτοβουλίας

κτές, όχι μόνο του Σαρωνικού και της Αττικής, αλλά γενικότερα όλης της χώρας, περιλαμβάνει τα εξής:

- Συναντήσεις με τον πρωθυπουργό και τους αρχηγούς όλων των άλλων πολιτικών κομμάτων.

- Συνεργασία με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Γ. Σανιδά, με αίτημα την τήρηση της νομιμότητας και την άσκηση δίωξης σε όσους παρανομούν και περιφρόσσουν τις ακτές.

- Συνάντηση με τον υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Π. Παυλόπουλο, με αίτημα την ίδρυση δημόσιου ενιαίου φορέα διαχείρισης των ακτών και της δημόσιας περιουσίας γενικότερα, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της Αυτοδιοίκησης και επιστημονικών φορέων και ταυτόχρονη κατάργηση των φορέων που σήμερα διαχειρίζονται μεγάλα τμήματά της όπως, π.χ., η Εταιρεία Τουριστικών Ακινήτων (ΕΤΑ).

Τα προβλήματα του παράκτιου μητροπολιτικού χώρου στην Αθήνα πηγάζουν κυρίως από διαχειριστικές αδυναμίες ή σκοπιμότητες, από έλλειψη συντονισμού και παιδείας συνεργασίας μεταξύ των συναρμόδιων φορέων και από αντιφάσεις, ασάφειες και επικαλύψεις της νομοθεσίας.

Σημειώνεται ότι με τον όρο «παράκτιος χώρος» εννοούμε τόσο τις ζώνες αιγιαλού - παραλίας που έχουν κοινόχρηστο χαρακτήρα όσο και τις παρακείμενες ζώνες «παλαιού αιγιαλού», που ανήκουν μεν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, δεν παύουν όμως να έχουν δημόσιο χαρακτήρα και να συ-

μπληρώνουν το πλέγμα δημόσιων χώρων και λειτουργιών της πόλης.

Στην Ελλάδα κωλαίνει τόσο ο σχεδιασμός όσο και η εφαρμογή του αλλά επίσης δεν υπάρχει παράδοση συντονισμού και συνεργασίας του σχεδιασμού με τις διαχειριστικές επιλογές. Οι φορείς διαχείρισης θα επιθυμούσαν να μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν χωρίς κανέναν περιορισμό ή έλεγχο. Για παράδειγμα, ενοικιάζονται δημόσιοι χώροι σε χρήσεις που απαγορεύονται από το πολεοδομικό καθεστώς, ή ακόμα και από το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία του φορέα διαχείρισης. Γίνονται πρώτα οι επιλογές και αναμένεται ότι το πολεοδομικό καθεστώς πρέπει να ευθυγραμμιστεί για να τις νομιμοποιήσει.

Ο Γενικός Πολεοδομικός Σχεδιασμός (ΓΠΣ) δεν αρκεί για τον ευαίσθητο παράκτιο χώρο, και για την αντιμετώπιση των σύνθετων προβλημάτων που πηγάζουν από τις τάσεις εντατικοποίησης και σύγκρουσης χρήσεων. Απαιτείται η εκπόνηση και θεσμοθέτηση εξειδικευμένων σχεδίων αστικής σύνθεσης (urban design), δηλαδή συνδυασμός πολεοδομικής και αρχιτεκτονικής μελέτης του δημόσιου χώρου, λαμβάνοντας όμως υπόψη και τις διαχειριστικές δυνατότητες (urban management).

Ο ισχύων σήμερα νόμος 2971/2001 όχι μόνο αναγνωρίζει τον αιγιαλό και την παραλία ως κοινόχρηστα πράγματα, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, δηλαδή στον πληθυσμό της χώρας εξ αδιαίρετου και κατ' ισομοιρία στον καθέναν μας, αλλά κατοχυρώνει



του ΤΕΕ

την ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτούς, την οποία και αναδεικνύει ως κύριο προσορισμό των ζωνών αυτών. Παράλληλα, δίνει το δικαίωμα παραχώρησης του αιγιαλού και της παραλίας, καθώς και την εκτέλεση έργων υπό τον όρο να εξασφαλιζόταν η ελεύθερη πρόσβαση, εκτός αν αυτό επιβάλλεται για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας, προστασίας αρχαίων, του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας. Η προστασία των ακτών ενισχύθηκε και από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 3818/1995, 4543/1998).

Ο Γιάννης Αλαβάνος

Το ΤΕΕ ανέλαβε και συνεχίζει την πρωτοβουλία για να πέσουν τα τείχη στις ακτές όλης της χώρας, τονίζει ο πρόεδρος του ΤΕΕ **Γιάννης Αλαβάνος**. Και εξηγεί ότι οι παραλίες αποτελούν το κοινό σπίτι όλων μας και δεν μπορεί κανείς ούτε να το πουλήσει, ούτε να εκμεταλλευτεί την επικαρπία, γιατί θα είναι παράνομος. Ο πρόεδρος του ΤΕΕ υπογραμμίζει τα εξής:

Η βιβλος των κανόνων ολοκληρωμένης διαχείρισης όπως καταγράφεται σε σχετική σύσταση της ΕΕ εστιάζει στο τρίπτυχο: Συμμετοχικός σχεδιασμός - Εξασφάλιση της υποστήριξης και συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων φορέων - Συνδυασμός μέσων και εργαλείων παρέμβασης.

Στη χώρα μας υστερεί ο σχεδια-

σμός και κυρίως η εφαρμογή του. Δεν υπάρχει συντονισμός με τις διαχειριστικές αρχές. Οι φορείς διαχείρισης επιθυμούν να μπορούν να δρουν χωρίς κανένα περιορισμό ή έλεγχο.

Η πρωτοβουλία που έχει αναλάβει το ΤΕΕ επιδιώκει να βάλει τέλος σε αυτή την αναρχία και να αποδώσει τις παραλίες στους πολίτες χωρίς περιορισμούς και χωρίς όρια.

Στην πολεοδομική νομοθεσία προβλέπεται η θεσμοθέτηση σχεδίων αστικής σύνθεσης, αλλά σπάνια εφαρμόζεται. Σκοπός αυτών των σχεδίων είναι να προσδιορίσουν τα όρια μεταξύ του δημόσιου και ιδιωτικού χώρου, να διαφυλάξουν το δημόσιο χαρακτήρα του παράκτιου χώρου, να διευρύνουν τις κοινόχρηστες ζώνες στην παραλία και να προσδιορίσουν με σαφήνεια το πλαίσιο των δημόσιων ακινήτων προς εκμετάλλευση. Ελλείψει αυτού του εργαλείου, αναπτύσσονται συγκρούσεις μεταξύ τοπικών και κρατικών αρχών, διότι δεν έχουν αποσαφηνιστεί τα όρια παρέμβασης και οι αρμοδιότητες καθενός. Η ασάφεια αποτελεί εμπόδιο για την επεξεργασία στρατηγικής ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Μεγάλο μέρος του παράκτιου χώρου της Αθήνας έχει αποδοθεί τόσο στα «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα ΑΕ» (ΕΤΑ), όσο και στα «Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ» με προνομιακό καθεστώς, που όμως έχει αμφισβητηθεί ευρέως ως προς τη συνταγματικότητα της νομοθεσίας που ρυθμίζει τη λειτουργία τους.

Εμείς ζητάμε την απελευθέρωση των ακτών και την εφαρμογή του ΠΔ για τις χρήσεις γης στο παράκτιο μέτωπο του Σαρωνικού.

Το ΤΕΕ συνέστησε ομάδα εργασίας για την καταγραφή των χρήσεων σε όλο το παραλιακό μέτωπο, με στόχο τη σύγκριση με το θεσμοθετημένο πλαίσιο, ώστε να αναδειχθούν οι παρανομίες. Το τελικό κείμενο θα παραδοθεί στον Εισαγγελέα Περιβάλλοντος, Π. Παναγιωτόπουλο, ώστε να επιλεγούν παραλιακοί δήμοι, όπου θα εφαρμοστούν οι νόμοι.

Το ζήτημα της ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών στις ακτές, απασχολεί όλους τους πολίτες της Αθήνας και του Πειραιά. Είναι ένα σύνθετο πρόβλημα, που διαιωνίζεται τόσο από τη νοοτροπία του ίδιου του κράτους, όσο και από τις αυθαιρεσίες ιδιωτών.

Μέσα από τη «Συνεργασία για το περιβάλλον», μας δίδεται πλέον η δυνατότητα να δράσουμε συλλογικά, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να προστατεύσουμε το δικαίωμα όλων μας για ελεύθερη πρόσβαση στις ακτές.

Όλοι συμπαραστεκόμαστε στους δίκαιους αγώνες του δημάρχου, του Δήμου Ελληνικού και των κατοίκων των όμορων περιοχών που συνεχίζονται για δεύτερη χρονιά.

Όμως το πρόβλημα δεν αφο-

ραιά, από το Πέραμα μέχρι και τη Γλυφάδα.

Η Υπερνομαρχία ανέλαβε συντονιστικό ρόλο σε μια φιλόδοξη προσπάθεια, στην οποία εκδήλωσαν ενδιαφέρον οι Δήμοι Μοσχάτου, Καλλιθέας, Π. Φαλήρου, Αλίμου, Ελληνικού, Γλυφάδας, Δραπετσώνας, Περάματος, Σαλαμίνας, Κορυδαλλού, Ρέντη, το ΕΜΠ, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, η Ένωση Ξενοδόχων Αττικής, η Ορνιθολογική Εταιρεία, το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση (WWF), το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθήνας, ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, το Πανεπιστήμιο Πειραιά, το ΤΕΙ Πειραιά, τα τρία Επιμελητήρια -Εμπορικό και Βιομηχανικό, Βιοτεχνικό, Επαγγελματικό-, το ΒΙΠΑ Σχιστού, το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, ο Εμπορικός

Ελεύθερη πρόσβαση στις ακτές Αττικής

της **ΝΤΙΝΑΣ ΜΠΕΗ**, υπερνομαρχη Αθηνών - Πειραιώς

ρά μόνο τους κατοίκους αυτών των περιοχών, αλλά τα εκατομμύρια των κατοίκων της Αθήνας και του Πειραιά.

Επιπλέον, το αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση στις παραλίες δεν μπορεί να διαχωριστεί από το αίτημα για αξιοποίηση υπέρ των πολιτών όλων των ελεύθερων χώρων του παραλιακού μετώπου.

Πιστεύουμε ότι οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις και οι παραλιακές εκτάσεις δεν αποτελούν «προϊόν» για εμπορική αξιοποίηση, αλλά κοινωνικό αγαθό.

Στο πλαίσιο αυτό και με βάση τον τομέα ευθύνης μας, ήδη από τον Ιανουάριο του 2007, το Διευρυμένο Νομαρχιακό Συμβούλιο Αθηνών - Πειραιώς, έχει εγκρίνει την πρόταση για την υποβολή από την Υπερνομαρχία Πρότυπου Καινοτόμου Σχεδίου Ανάπτυξης (ΠΚΣΑ), για την Ολοκληρωμένη Ανάπτυξη και Περιβαλλοντική Αναβάθμιση του Παραλιακού Μετώπου της Αθήνας και του Πει-

Σύλλογος Πειραιά, ο Περιβαλλοντικός Σύνδεσμος Αθήνας - Πειραιά, ο ΟΛΠ και η Πειραιϊκή Ανάπτυξη.

Η πρόταση έχει κατατεθεί ενιαία από όλους τους φορείς, και αναμένουμε την αξιολόγησή της, ώστε να μπορέσει να υπάρξει χρηματοδότηση από το Δ' ΚΠΣ και προβλέπει:

- Αναβάθμιση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής μέσω της διεύρυνσης, ανάδειξης και ενοποίησης των χώρων πρασίνου – πολιτισμού – αναψυχής – αθλητισμού και δικτύου πεζοδρόμων
- Βελτίωση της πρόσβασης στην ακτή, καινοτόμες μορφές παράκτιας συγκοινωνίας
- Αντιπλημμυρική προστασία – Υποδομές άρδευσης - Αποχετεύσεις
- Βελτίωση του παραγωγικού περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής
- Αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, στήριξη της απασχόλησης, ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Ανακύπτει το πρωταρχικό ζήτημα, υπό ποιο καθεστώς χορηγείται και σε ποια έκταση, απλή άδεια χρήσης του αιγιαλού κατά το Ν. 2971/2001.

Όπως είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε από την εφαρμογή μέχρι σήμερα του ως άνω νόμου, ισχύουν τα εξής:

Ο ν. 2971/2001 (Α' 285) ορίζει στο άρθρο 2, μεταξύ άλλων, ότι ο αιγιαλός και η παραλία είναι πράγματα κοινόχρηστα, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, και ότι κατ'εξαίρεση είναι δυνατή η παραχώρηση δικαιώματος απλής χρήσεως στους χώρους αυτούς. Περαιτέρω, στο άρθρο 13 του νόμου αυτού ορίζονται τα εξής: «1. Απλή χρήση του αιγιαλού και της παραλίας είναι κάθε χρήση, εφόσον από αυτή δεν παραβιάζεται ο προορισμός τους ως κοινόχρηστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση στη φυσική μορφολογία τους και τα βιοτικά στοιχεία τους. 2. (όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 10 του Ν. 3207/2003 Α' 302). Η παραχώρηση της απλής χρήσης του αιγιαλού και της παραλίας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών έναντι ανταλλάγματος, κατά τις διατάξεις για την εκμίσθωση δημοσίων κτημάτων... Σε ΟΤΑ... η παραχώρηση δύναται να γίνει και απευθείας με ή χωρίς αντάλλαγμα. Σε ιδιωτικό φορέα διαχείρισης η παραχώρηση γίνεται πάντοτε με αντάλλαγμα. 3. Είναι δυνατή η παραχώρηση, με τη διαδικασία και τους όρους του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, της απλής χρήσης αιγιαλού για την άσκηση δραστηριοτήτων, που εξυπηρετούν τους λουομένους ή την αναψυχή του κοινού (όπως εκμίσθωση θαλάσσιων μέσων αναψυχής, καθισμάτων, ομπρελών, λειτουργία τροχήλατου αναψυκτηρίου κλπ.). Αν παραχωρηθεί η χρήση αιγιαλού για την εκμίσθωση καθισμάτων και ομπρελών, η έκταση αιγιαλού κάθε παραχώρησης δεν δύναται να υπερβαίνει τα πεντακόσια (500) τετραγωνικά μέτρα. Εάν στον ίδιο αιγιαλό υπάρχουν περισσότερες παραχωρήσεις για την εκμίσθω-

ση ομπρελών και καθισμάτων, πρέπει μεταξύ των διάφορων χώρων του αιγιαλού που έχουν παραχωρηθεί, να υφίσταται ενδιάμεση απόσταση ελεύθερης ζώνης τουλάχιστον εκατό (100) μέτρων μήκους... 4... Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση με ή χωρίς αντάλλαγμα της απλής χρήσης του αιγιαλού και της παραλίας σε δήμους και κοινότητες για την άσκηση των δραστηριοτήτων της παραγράφου 2. Με την ίδια

αμοί... Άρθρο 4: Το αντάλλαγμα για την παραχώρηση του δικαιώματος της απλής χρήσης των κοινόχρηστων χώρων (αιγιαλού, παραλίας) για κάθε ΟΤΑ ή αμιγή επιχείρησή του ορίζεται σε ποσοστό 20% επί του συνόλου των εσόδων που πραγματοποιεί τόσο από την άσκηση απευθείας δραστηριοτήτων... όσο και από τα μισθωτικά ανταλλάγματα τρίτων στους οποίους παραχώρησε το δικαίωμα της απλής χρήσης των κοινόχρηστων χώρων... Άρθρο 9... Από την (1-6-2002) τα σχετικά αιτήματα για παραχώρηση

της, δηλαδή μέχρι την 2-3-2009.

Κατ'επίκληση της ως άνω από 02/03/2007 κανονιστικής πράξεως προέβησαν κάποιοι ΟΤΑ στην έκδοση αποφάσεων με τις οποίες αποφάσισαν τη δημοπράτηση τμημάτων του αιγιαλού για χορήγηση δικαιώματος απλής χρήσης, επ'ανταλλάγματι, κατ'άρθρα 13 παρ. 2 και 3 Ν. 2971/2001.

Η ΚΥΑ όμως της 02/03/2007, όπως και η αρχική από 03/06/2002, με τις οποίες παραχωρήθηκε στους ΟΤΑ το δικαίωμα απλής χρήσεως των κοινόχρηστων χώρων (αιγιαλού – παραλίας), όπου ρητώς περιλαμβάνεται και το δικαίωμα να εκμισθώνεται σε τρίτο την απλή χρήση αιγιαλού για την άσκηση συγκεκριμένης δραστηριότητας (άρθρο 13, παρ. 5 και 3, Ν. 2971/2001), έχει προδήλως κανονιστικό χαρακτήρα, αφού παραχωρούνται ιδιαίτερα δικαιώματα σε κοινόχρηστα πράγματα, χωρίς να μεταβάλλεται η πρωταρχική τους φύση.

Συνεπώς για να αποκτήσουν νόμιμη υπόσταση, αρχικώς η από 03/06/2002 αλλά και η παρτεινούσα τη διάρκειά της από 02/03/2007 Υπουργική Απόφαση, έπρεπε να έχουν δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προκειμένου να περιαφθεί ο αναγκαίος τύπος της δήλωσης βούλησης του διοικητικού οργάνου, αφού κατά βασική αρχή που προκύπτει από το Σύνταγμα αλλά και το Ν. 3469/2006 (άρθρο 7) περί Εθνικού Τυπογραφείου όλες οι κανονιστικές πράξεις είναι δημοσιευτέες στο ΦΕΚ.

Η έλλειψη δε της εν λόγω δημοσίευσης καθιστά τις εκδοθείσες Αποφάσεις ανυπόστατες και τις κατ'επίκλησή της εκδοθείσες εκτελεστές πράξεις μη νόμιμες.

Επειδή όμως οι ως άνω Υπουργικές Αποφάσεις δεν έχουν δημοσιευτεί στο ΦΕΚ και ως εκ τούτου είναι ανυπόστατες και όλες οι σχετικές αποφάσεις διαφόρων ΟΤΑ που έχουν εκδοθεί με βάση την ως άνω πράξη ακυρώνονται από το ΣτΕ ως μη νόμιμες (βλ. ΑΔ ΗΟC ΣτΕ 1436/2002, 1523/2002 και 3861/2006 Ε' Τμήμα).

Η χρήση αιγιαλού και παραλίας

του **ΝΙΚ. ΤΣΩΛΗ**, δικηγόρου

απόφαση καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια».

Ακολούθως, κατ'επίκληση των διατάξεων των άρθρων 13 και 15 του Ν. 2971/2001, εκδόθηκε η 1047427/4612/Β0010/3-6-2002

κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία ορίζει τα εξής: «Άρθρο 1: Παραχωρούμε απευθείας και με αντάλλαγμα στους ΟΤΑ Α' βαθμού της χώρας το δικαίωμα της απλής χρήσης των κοινόχρηστων χώρων (αιγιαλού και παραλίας) που βρίσκονται στα όρια της διοικητικής τους περιφέρειας για το χρονικό διάστημα από 1-6-2002 έως 31-5-2005. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να μεταβιβασθεί από κάθε ΟΤΑ σε δική του αμιγή δημοτική ή κοινοτική επιχείρηση για το ίδιο χρονικό διάστημα... Άρθρο 2: Εξαιρείται η παραχώρηση του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, προστατευόμενων περιοχών, ευπαθών οικοσυστημάτων και ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και πολιτιστικού ενδιαφέροντος, τη διαχείριση των οποίων έχει η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολι-

δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας απευθύνονται στους ΟΤΑ Α' βαθμού της χώρας οι οποίοι και καθίστανται αποκλειστικά αρμόδιοι για την ικανοποίησή τους».

Ακολούθως, εκδόθηκαν οι 1062927/5803/Β0010/20-12-2004 και 1024980/1729/Β0010/11-4-2005 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, με τις οποίες αφενός μεν τροποποιήθηκε η προαναφερθείσα ΚΥΑ και εξαιρέθηκαν της παραχωρήσεως ορισμένες ευαίσθητες περιοχές (κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι, ευπαθή οικοσυστήματα, περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους κ.ά.), αφετέρου δε η ισχύς της 1047427/4612/Β0010/3-6-2002 ΚΥΑ παρατάθηκε μέχρι τις 31-12-2006.

Στη συνέχεια εξεδόθη η από 02/03/2007 με αρ. πρωτ. 1022334/15 88/Β0010 Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Οικονομίας και Οικονομικών, με την οποία παρατάθηκε η ισχύς της 1047427/4612/Β0010/3-6-2002 αρχικής απόφασης για διάστημα δύο ετών από την υπογραφή